

حدیث روز:

از امام حسن(ع)سؤال شد: جود چیست؟ فرمود: بخشش دست‌رنج خود.

پلک احساس:

ای که دل بردی ز دلدار من آزارش مکن آنچه او در کار من کردست در کارش مکن

اوقات شرعی:

اذان ظهر: ۱۷/۵۴ غروب آفتاب: ۱۷/۵۴
اذان مغرب: ۱۸/۱۲ نیمه شب شرعی: ۲۳/۱۴
اذان صبح (فردا): ۴/۳۴ طلوع خورشید (فردا): ۵/۵۷

ج‌ام‌د‌ای

شایه: ۳۶۳۷۷-ISSN۱۷۳۵۰۳۷۷
پایگاه اطلاع‌رسانی:
www.jamejamdaily.ir
پست الکترونیکی:
info@jamejamdaily.ir

یکشنبه ۶ مهر ۱۳۹۹ | ۹ صفر ۱۴۴۲ | صفحه ۲۰ | سال بیست و یکم - شماره ۵۷۶۶ | استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان ها ۱۵۰۰ تومان | Sunday - September 27, 2020

■ روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران ■ صاحب‌امتیاز: سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی ایران ■ مدیر مسؤول: مهدی عرفاتی

امروز در تاریخ:

- روز جهانی جهانگرد
- سقوط سوسنگرد، صدور اولین بیانیه قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل درباره جنگ ایران و عراق، عقب‌راندن عراق از گیلانغرب (۱۳۵۹ش)
- وفات سلمان فارسی(روزنه ایرانی) اولین صاحبی ایرانی پیامبر اسلام(۳۵ق)
- آغاز به کار اولین راه‌آهن جهان در انگلستان (۱۸۲۵م)

حکمت ۱۶۳:

فقیر و تنگدستی، مرگ بسیار بزرگ‌ست: زیرا سختی مرگ یک‌بار است و سختی بی‌چیزی هر آن مشاهده می‌شود.

پیش‌بینی آب و هوا یکشنبه

تهران ۳۱ / ۱۸ ایلام ۳۲ / ۱۵ ارومیه ۲۷ / ۱۱ اراک ۳۰ / ۸ بندرعباس ۳۹ / ۲۴ بجنورد ۲۶ / ۱۱ ساری ۲۷ / ۱۷ زاهدان ۳۲ / ۱۲

خودنویس

رقصی چنین میانه میدانم آرزوست

حامد عسکری

شاعر و نویسنده

عرق از همه سروصورتم جاری بود، قلیم روی صد به بالا می‌زد، صدای موزیک بالا و پایین می‌رفت و سعی می‌کردم تکان‌های نامنظمی را که در بدنم منتشر می‌کردم با ریتم موسیقی منتشر در حیاط نظم و فرم بدهم که یکی از بیرون بیند حس کند کاری که می‌کنم، واقعا اسمش رقص است. دو سه تا آهنگ مثلاً رقصیدم. دیگر رقص نداشتم. نشستم روی نیمکت و رقص بقیه را نگاه کردم. مسؤول آسایشگاه آمد کنارم تشکر کرد که می‌آید دل اینها را شاد می‌کنید. گفتم مادیون اینهایم. بعد گفت: یکی هست مدتی می‌شود که خیلی تو لک است. به هیچ صراطی مستقیم نمی‌شود. بدعق شده اگر بتوانی برقصانی بخندانی اش شاهکار کردی - گفتم کدام‌ها! شاست است و نشانم داد - چهل و چند ساله بالباس فرمی آبی آسمانی و کلاهی کاموایی و یک جفت دمپایی نارنجی رنگ. رفتم کنارش و سلام کردم، جواب داد. گفتم: چرا نمای برقصیم. گفت: چونش نیست. گفتم اگر یک آهنگ با من رقصی جایزه هرچی بخوای برات می‌خرم. برق شد و محکم گفتم: دوتا پانت سیگار قبوله؟ بعد گفتم نوکرت هر هستم بلند شدم. دستش را گرفتم و دست افشان وارد حلقه رقص شدم. همه جیغ کشیدند و دورش حلقه. انصافا هم خوب می‌رقصید. گروه موزیک رفت. حلقه رقص پراکنده شد. با آقا مهدی رقصا قصه‌مان نشستیم به آبمیوه خوردن. از ترمتی دوتا پانت سیگار گرفتم گذاشتم پر شالش. بعد انگار که بخواهد یک چیزی را مزه‌مزه کند و بگوید من من کرد و گفت: گذرت به نظام آباد میفته؟ گفتم شما دستور بدی می ریم ؟ گفت زحمت دارم. گفتم بگو، گفت میری نظام آباد کوچه طلوع یه در سبز رنگه، در بزن بگو با طاهره کاردارم بعد که اومد دم در سلام برسون بگو مهدی گفت عملیات طول کشیده ما پشت خاکریز زمین‌گیر شديم. یه ذره صبر کنی مالیام عروسی می شیم، ازدواج می‌کنیم. بغض بیخ حلقم را چسبیده بود اشک توی چشم‌هایم حلقه زد. از پاکت سیگار دو نخ سیگار دراورد و روشن کرد و گفت: پکشی روی گری می‌چسبه. ۲

گفت‌وگو با محمد تاجران، دوچرخه‌سوار دنیادیده

سفر سفیر صلح است

طاهره آشتیانی روزنامه‌نگار

امروز با نام‌های روز جهانی جهانگردی نامگذاری کرده‌اند. البته امسال با توجه به شیوع کرونا و این‌که از همان روز اولی‌که ویروس کووید ۱۹ فعال شد و کل جهان را به سیطره خودش درآورد، یکی از اولین نقاطی که به شدت آسیب دید، صنعت جهانگردی و گردشگری بود و هست. یکی از اولین اقداماتی که دولت‌ها برای مصون نگه‌داشتن مردمانشان وضع کردند، نرفتن به سفر بود. کشورهای دنیا هم‌راه‌پایان را بستند و کشورهایی که اقتصادشان براساس صنعت توریسم می‌چرخد از کرونا آسیب جدی دیدند، کشورهایی مانند فرانسه، ایتالیا، اسپانیا، هند و... امسال در روز جهانگردی در حالی درباره گردشگری و سفر می‌نویسیم که کرونا چراغ سفر ممنوع راهم‌چنان قرمز نگه‌داشته است. اما کرونا زود ی‌ادیر خواهد رفت و آدم‌ها دوباره با خیال راحت به جاده و آسمان و دریا خواهند زد تا از نقطه‌ای به نقطه دیگر بروند و بخشی از زندگی را در حرکت تجربه کنند. برای روزهایی که سفر آزاد می‌شود با محمد تاجران هم‌صحبت شدم. مردی که سال‌های زیادی است با دوچرخه در ایران و جهان سفر می‌کند. شاید براساس همان ضرب‌المثل قدیمی که «برسیار سفر باید کرد تا پخته شود خامی»، او سال‌هاست با شعار ما به درختان نیاز داریم مردم را تشویق به کاشت درخت می‌کند.

به نظر تان کرونا در شکل جهانگردی تاثیرگذار است؟ وقتی کرونا تمام شود گردشگری شکل تازه‌ای به خود خواهد گرفت؟

طولانی شدن دوره کرونا، صنعت گردشگری را تقریباً نابود کرده و مسلمانا شرکت‌هایی که در صنعت توریسم فعال هستند حتماً راهکارهای جدید پیدا خواهند کرد که اگر بار دیگر جهان دچار بیماری فراگیری شد، دوباره در تله گرفتار نشوند.

اوایل که کرونا آمد، گردشگری آنلاین باگرفت؛ مثلاً موزه‌ها و باغ‌وحش‌های دنیا به صورت آنلاین تصاویری را بخش می‌کردند. به نظر تان این روش کارآمدی بود؟

گردشگری آنلاین ظرفیت محدودی داشت. آن اوایل مردم با پدیده تازه‌ای به نام گردشگری آنلاین مواجه بودند و از آن استقبال نکردند. اما خیلی زود کارکرد خود را از دست داد. سفر و گردش برای لمس فضا و تنفس در فضایی جدید است. بو و صدای فضا تو را درگیر می‌کند و برای لذت بخش است. گردشگری غذا برای این است که تو در آن فضا غذاهای مخصوص را بخوری و... گردشگری آنلاین اصلاً نمی‌تواند جای سفر و واقعی را پر کند. ظرفیت گردشگری آنلاین خیلی زود دوره‌اش تمام شد. دیدن فیلم مستند با سفر کاملاً فرق دارد.

طبیعت اما یک نفس کشید.

به ظاهر بله در تمام دنیا این بحث

شکل گرفت که آیا کرونا توانست زنگ تنفسی برای طبیعت فراهم کند تا حداقل دی‌اکسید کربنی که در دنیا تلنبار شده از جو خارج شود؟ برخی در پاسخ گفتند در بخش‌هایی طبیعت روی آرامش دید و خودش را بازسازی کرد و این فرصت برای حیات‌وحش بیشتر بود. اما دی‌اکسید کربن حدود ۵۰ سال زمان نیاز دارد که از جو خارج شود. فعالان محیط زیست این هشدار را هم از الان می‌دهند که با پایان کرونا، مردم همچنان زده سفرها را آغاز خواهند کرد و مسلمانا به طبیعت هم آسیب زیادی خواهند زد و تولید گازهای گلخانه‌ای بیشتر خواهد شد.

در دوره کرونا شما چه می‌کنید، شما که سبک زندگی تان براساس سفر و حرکت است؟

سبک زندگی‌ام زیاد تغییر نکرد. با رعایت همه پروتکل‌های بهداشتی و خودمراقبتی شدید به سفرهای داخلی می‌روم، من مروج درختکاری هستم و هر جا که می‌روم درخت می‌کارم، در این مدت نیز به کار ادامه دادم.

سفر به روحیه و ژنتیک آدم‌ها بستگی دارد، همه مردم سفر به شکل حرفه‌ای را

دوست‌تان‌د؟ سفر میل به حرکت است که به نظرم کاملاً ژنتیک است.

کند، همین

احترام گذاشتن به تفاوت‌هاست و سفر، موتور محرکه این رفتار است.

گفتید سفر یکی از راه‌های خودشناسی است؛ اما به شکل سنتی به ما یاد داده‌اند که اگر می‌خواهی خودت را بشناسی خلوت‌گزین باش و در جایی ساکن شو...

سفر دامنه اتفاقات زندگی را گسترده کرده و تجربیات افراد را بیشتر می‌کند. هر چه تجربه بیشتر باشد، رودر رویی با خود بیشتر می‌شود. اما این مسیر زمانی به سرانجام می‌رسد که سفر را آگاهانه شروع و فرصت‌های رشد شخصی را پیدا کنی.

آدمی که مثلاً ۲۵ ساله است و هنوز سفر را به صورت حرفه‌ای شروع نکرده‌ایا چنین فردی می‌تواند سفر را وارد سبک زندگی‌اش کند؟

بله! اما نباید به یکباره از سفرهای خارجی و دور دنیا شروع کند. اول باید سفرهای یکی دو روزه برود. بهتر است با جمع سفر کند اما من توره‌ای شاد و شلوغ را توصیه نمی‌کنم. بهتر است اگر تصمیم دارد با تور شروع کند به سمت گروه‌های هدفمند برود که برای سفرشان هدف و برنامه‌ریزی مشخصی دارند.

سفر چگونه می‌تواند باعث رشد شخصی شود؟

سفر یعنی از دایره آسایش خارج شدن و روبه‌رو شدن با ترس‌هایی که تو را یک‌جا نگه می‌دارد. آدم‌ها وقتی بر ترس‌هایشان غلبه می‌کنند، از محدودیت‌ها فراتر می‌روند و راه خود را به سوی آینده‌ای که دوست دارند پیدا می‌کنند. سفر را که آغاز می‌کنی و میل حرکت که در تو پیدا می‌شود به مرور خودت راحت را پیدا می‌کنی. برخی دنبال سفرهای ماجراجویانه می‌روند و دوچرخه و موتور را برای سفر انتخاب می‌کنند. گروهی سفرهای گروهی و هدفمند را دنبال می‌کنند و به اهداف‌شان می‌رسند، مهم این است که حرکت کنی و میل در یک‌جا ماندن و تجربه تکرارهای مکرر را پشت سر بگذاری.

سفر امنیت هم لازم دارد، نمی‌توان همین‌جوری به جاده زد و سفر کرد.

در سفر باید ضرب ایمنی را کاملاً در نظر گرفت. باید شناخت کلی نسبت به منطقه‌ای که مقصد سفر است داشته‌باشی، جغرافیای طبیعی و زیستی را بشناسی و اطلاعات جامعی از حیات‌وحش منطقه داشته‌باشی و هرگز بی‌محاپا سفر نروی. ۲

رستم و اسفندیار به روایت احمدیه

تایک‌سال‌ونیم دیگر مرحله کشیدن طرح‌ها و فیلمبرداری پویانمایی کلاسیک رستم و اسفندیار به پایان می‌رسد. این اثر در چهار قسمت تهیه می‌شود و بزرگترین پروژه در نوع خود است که تاکنون فیلمبرداری ۵۲ دقیقه‌ای آن به پایان رسیده است. اسفندیار احمدیه از پایه‌گذاران پویانمایی در ایران است که کارگردانی این اثر را به عهده دارد. پویانمایی رستم و اسفندیار را اقتباسی از داستان‌های شاهنامه است که نبرد اسفندیار و رستم را به تصویر می‌کشد؛ نبردی تراژیک که در آخر رستم برای از بین بردن اسفندیار روئین‌تن به دستور سیمرغ از درخت کتر تیری می‌سازد و آن را به چشم اسفندیار می‌زند. (صفحه ۳)

از تور کشتوری جام جم: درباره دعوت نظام بازرگانی ۳۰۰ ساله ویا حمله گداری ده‌غلی

رضازاده بر بام پهلوانی

دیروز یکی از باشکوه‌ترین روزهای ورزش ایران بود و حسین رضازاده، قهرمان جوان دسته به‌اضافه ۱۰۵ کیلویی وزنه‌برداری ایران با حد نصاب جهانی ۴۷۲/۵ کیلو، برنده مدال طلای المپیک شد. رضازاده در حرکت یک‌ضرب ابتدا وزنه ۲۰۵ کیلویی را بالای سر برد، اما در حرکت دوم موفق به مهار وزنه ۲۱۰ کیلویی نشد. در حالی که رونی ولر آلمانی بر این وزنه چیره شد.

رضازاده برای این‌که اندوخته خوبی کسب کند و به کسب مدال امیدوار باشد در حرکت سوم وزنه ۲۱۲/۵ کیلویی درخواست کرد که با اقتدار کامل آن را بالای سر برد و ضمن کسب مقام اول حرکت یکضرب ۶/۵ کیلو رکورد جهانی خود را بهبود بخشید. (صفحه ۱۵)

سیل در تالش

جاری شدن سیل در غرب استان گیلان خسارت‌های جانی و مالی بر جای گذاشت. بازندگی‌کم‌سابقه در روز گذشته در شهرهای آستارا و تالش زبان‌های زیادی برای گذاشت. طغیان رودخانه‌های تالش جان و نفر را گرفت و راه‌های ارتباطی سه روستا با شهر تالش را قطع کرد و به واحدهای مسکونی، تجاری و کارخانه‌های بزرگ‌کوبی و... خسارت‌های زیادی وارد کرد. (صفحه ۱۴)